

25. הנישואין

נישואין נקבעים בשמים!

משפט זה נאמר לעתים קרובות על-ידי אנשים נשואים, בעוגמה ומרירות.

אולם נעשה בו שימוש גם על-ידי אלו המרוחקים ביותר מן השמים.

התוצאה הטבעית היא, שאנשים רק מושכים בכתפיהם, מגחכים, מלגלים ואף לועגים לביטוי.

אם נתבונן בכל הנישואין שהכיר האדם במהלך שנותיו, בסביבתו הקרובה והרחוקה יותר, תגובות אלו מובנות בהחלט. הצדק עם המלגלים.

אולם מן הראוי היה ללגלג לא על הביטוי, אלא על הנישואין עצמם!

הם אלו, שברובם המכריע ראויים לא רק ללעג ולגיחוך, אלא אף לגינוי.

הנישואין, כפי שהם כיום, וכפי שהיו כבר לפני מאות שנים, מביישים את האמת שבביטוי, ואינם מאפשרים לאיש להאמין בו.

למעט בודדים היוצאים-מן-הכלל, למרבה הצער, הם במצב לחלוטין בלתי-מוסרי, וחסולם לעולם לא יהיה מהיר מדי אם ברצוננו להציל אלפים מפני הבושה הזו, שְׁאֵל בין זרועותיה הם ממהרים כיום בעיוורון מכוח ההרגל.

ומשום שמצב זה שכיח כל-כך, הם סבורים שלא ייתכן אחרת.

לכך יש להוסיף שבדיוק בתקופתנו הכל תפור בצורה מדויקת עד לאובדן כל בושה, כדי להעביר ולהחניק את בינת-הלב.

איש אינו חושב על הפיכת האישיות למה שהיא אמורה, יכולה וחייבת להיות, באמצעות יראת-הכבוד לתחושות הגוף.

כמו הרוח, גם הגוף הוא בעל-ערך שאין לחללו, ושאין להציגו לראווה כדי שיהווה מוקד משיכה.

דבר-מה גבוה, מקודש!

ולכן לא ניתן להפריד, גם על-פני-האדמה, את הקשר הזה שבין הגוף והרוח. אל שניהם יש להתייחס במידת הקדושה ולשמרם, אם ברצוננו שיהיה להם ערך כלשהו.

אחרת יהפכו לפסולת מזהמת, שיש להשליכה לפינה כדי שניתן יהיה למוסרה בפרוטות לאספן הגרוטאות הראשון שיעבור לידה.

אם יפשוט היום גדוד של אספני וסוחרי-גרוטאות כאלו על הארץ, הם ימצאו כמויות בלתי-נדלות מן הפסולת הזו. כל צעד מניב להם אוסף חדש שהם כבר ממתינים לבואו. וסוחרים ואספנים אלו כבר נעים סביבנו במספרים גוברים והולכים.

אלו הם שלוחי-האופל וכלי-עבודתו, הנועצים שיניהם בטרף המפוטם, כדי לגרור אותו בתרועת-ניצחון עוד ועוד מטה, אל ממלכתם האפלה, עד שיסגור מעליו השחור ושוב לא יוכל עוד לעולם למצוא את דרכו אל עבר האור.

אין פלא שכולם לועגים, מרגע שמישהו עדיין טוען ברצינות, שהנישואין נקבעים בשמים! טקס הנישואין המדיני אינו אלא חוזה-עסקי חסר כל רגש.

אלו המתחייבים באמצעותו אינם עושים זאת כדי להתקשר ברצינות בעבודה המרוממת את העוסקים בה מבחינה פנימית וחיצונית כאחת, כזו המאפשרת להם לשאוף לעבר מטרות גבוהות ולרומם יחד עמם ואף להעשיר בברכתם את האנושות ואת הבריאה כולה. הם אינם אלא חותמים הסכם פשוט בו הם מבטיחים עצמם הדדית מבחינה כלכלית, כדי שהמחיר הגופני שהם משלמים יהיה חופשי מדאגות של רווח והפסד.

היכן מצויה כאן קדושת-הגוף, המובאת אל הנישואין על-ידי שני הצדדים, ושיש אף לשמור בתוכם על שלמותה?

היא אינה נלקחת כלל בחשבון.

האישה תופשת בהם מקום כה פחות-ערך, עד שיש להסב פנים ממנה.

בשמונים מתוך מאה מקרים, היא פשוט משכירה או מוכרת עצמה לשירותו של הגבר, שאינו מחפש בה בת-לוויה שוות-ערך, אלא אך ורק שותפה עסקית ייצוגית וזולה מרצון, שתספק לו נוחות בביתו, ושעמה יוכל להתמכר לתשוקותיו בלא הפרעה, במסווה של מכובדות מזויפת.

מן הסיבות השוליות ביותר עוזבות לעתים-קרובות נערות את בית-הוריהן כדי להתקשר בנישואין.

לעתים הן עייפות מבית-ההורים, כמהות לסביבת-פעילות שבה יוכלו לקבל את החלטותיהן בעצמן.

אחרות מוצאות משיכה בהתחזות לאישה צעירה או מקוות למעט יותר תנועה בחייהן.

הן אולי מאמינות גם שיחול שיפור במצבן הכלכלי.

קיימים גם מקרים בהם מתקשרות נערות צעירות בנישואין מתוך התרסה, כדי להנעיס אדם אחר.

גם דחפים גופניים מספקים הזדמנות להתקשרות בנישואין. הללו התעוררו והתעצמו באופן מלאכותי באמצעות חומר קריאה שגוי, וכן אופני בילוי ומשחק שגויים. רק לעתים רחוקות מדובר באהבה רוחנית אמיתית, המעוררת את נקיטתם הרצינית של צעדים אלו בחיים הארציים.

בסיועם הנאמן של הורים רבים, נערות רבות הן "חכמות מדי" מכדי להניח לבינת-לבן בלבד להנחות אותן, אולם בכך הן רק גורמות לעצמן פורענויות גרועות אף יותר.

חלקן זוכות לשכר על שטחיותן כבר במהלך הנישואין עצמם.

אולם רק באופן חלקי!

החוויה המרה של פעולת-הגומלין כתוצאה מאותם נישואין שגויים מגיעה מאוחר הרבה יותר; משום שהבעיה העיקרית נעוצה בהזנחה הנגרמת כתוצאה מחוסר המחשבה שבצעדים אפשריים אלו.

וכך אובדים לחלוטין חיים ארציים שלמים רק למען המטרה של הקיום האישי.

כך אף נגרמת הידרדרות חמורה, שיהיה קשה להתאושש ממנה שוב.

כמה שונה המצב, כאשר הנישואין נסמכים על קרקע נכונה, ומעוצבים בצורה הרמונית!

באושר, כאשר האחד משרת מרצונו את האחר, הם צומחים יחדיו מעלה אל האצילות הרוחנית, ומביטים זה אל זה בחיוך כשהם צולחים שכם אל שכם את התלאות הארציות.

הנישואין הופכים אז לרווח לכל המשך קיומם, מתוך האושר.

ובאושר טמונה הדחיפה לא רק עבור האדם הבודד, אלא עבור האנושות כולה!

אבוי אז להורים הדוחפים את ילדיהם אל נישואין שגויים באמצעות שידול, הונאה או כפייה המלווה בנימוקים הגיוניים.

משא האחריות, הכולל לא רק את ילדם, יהיה במוקדם או במאוחר כה כבד, עד שיתחרטו על שהעלו כלל בדעתם "רעיונות מבריקים" כאלו.

טקס-הנישואין הכנסייתי נתפש כיום על-ידי רבים כחלק מכל החגיגה הארצית.

הכנסיות עצמן, או נציגיהן, מיישמים את האמירה:

"אשר חיבר האלוהים, אל יפרידנו האדם!" בבסיס התרבויות הדתיות מונחת המחשבה שבאמצעות ברית-הנישואין מזווגים השניים זה אל זה על-ידי האל.

ה"מתקדמים" מעניקים לכך אף את המובן, ששני הבאים בברית-הנישואין מתקשרים ביניהם בפני האל.

למשמעות האחרונה היתה תמיד הצדקה רבה יותר מאשר לראשונה.

אולם לא זו היא הפרשנות של מלים אלו!

הן אמורות להביע דבר שונה לחלוטין. בבסיסן מונחת העובדה שהנישואין אכן נקבעים בשמים.

כאשר מרחיקים ממשפט זה את כל המונחים והמשמעויות השגויים, נמוגות מיד כל הסיבות ללעג, גיחוך או לגלוג, והמשמעות עומדת לפנינו בכנותה המלאה ובאמת הבלתי-משתנה שבה.

התוצאה הטבעית אז היא גם ההבנה, שבמושג הנישואין מתבקש ומתכוון מובן אחר לחלוטין מזה הקיים בו כיום, דהיינו, ברית-הנישואין רשאית להתרחש רק בתנאים מקדימים אחרים לחלוטין, מתוך התבוננות אחרת לחלוטין, ורק בידיעה מוחלטת שונה ובעלת כוונות טהורות.

”הנישואין נקבעים בשמים”, מראה לנו בראש ובראשונה, שכבר בעת הכניסה אל החיים – הארציים, מביא עמו כל אדם תכונות מסוימות, שהתפתחותן ההרמונית יכולה להתרחש רק בין אנשים שתכונותיהן תואמות זו לזו.

ואולם התכונות התואמות אינן אלו שמתקיימת זהות ביניהן, אלא אלו המשלימות זו את זו לכדי שלמות בעלת-ערך.

בשלמות בעלת-הערך הופכת הפריטה על המיתרים כולם לאקורד הרמוני.

אם מגיע חלק מן התכונות לכדי השלמה אצל האחד, מתבצעת השלמה גם אצל האחר, ובחיבור שביניהם, בחיים ובפעילות המשותפים, מצטלצל אותו אקורד הרמוני.

אלו הם הנישואין שנקבעים בשמים.

אין משמעות הדבר שאדם מסוגל להגיע לנישואין הרמוניים רק עם אדם אחד מסוים על-פני-האדמה, אלא בדרך-כלל קיימים אחדים הנושאים בתוכם את החלקים המתאימים להשלמה כזו.

על-כן, אל לו לאדם לנדוד עשרות שנים על-פני-האדמה בחיפוש אחר המיועד שיתאים לו וישלים אותו.

עליו רק לנקוט בכנות הנדרשת, לפתוח את עיניו, אזניו וליבו, ולהימנע מן הדרישות המקדימות שהוצבו עד-כה כתנאי לנישואין. בדיוק הדבר התקף היום, אל לו להתקיים.

עבודה משותפת ומטרות נעלות הכרחיים לנישואין בריאים ממש כפי שהתנועה והאוויר הצח דרושים לגוף בריא.

מי שחושב על נוחות ושאננות רבה ככל שניתן, ומבקש לבנות עליהם את החיים המשותפים, יקצור לבסוף את הבריאות הרעועה על כל תופעות הלוואי שלה.

בקשו, על-כן, להתקשר בסופו של דבר בנישואין שנקבעו בשמים.

אז ימצא אתכם האושר!

להיקבע בשמים משמעו, להיות מיועדים זה לזה עוד קודם להגעה אל החיים הארציים, או עם ההגעה אליהם.

הייעוד, מכל מקום, מתקיים אך-ורק בתכונות עמן אנו מגיעים, ושבאמצעותן מתאפשרת התאמה והשלמה הדדית בין השניים.

כאלו נועדו כך זה לזו.

את הייעוד, על כל פנים, ניתן לבטא באותה מידת הצלחה גם באמצעות ”מתאימים זה לזו”, דהיינו משלימים זה את זה באמת.

בזה טמונה ההתאמה.

”אשר חיבר האלוהים, אל יפרידנו האדם”. אי-הבנתן של מלים אלו שאמר המשוח כבר גרמה אסונות רבים.

רבים סברו עד-כה, כי ב”אשר חיבר האלוהים” היתה הכוונה להתקשרות בנישואין. ואולם לכך לא היה עד עתה כל קשר למשמעותן של המלים.

הדבר אשר חיבר האלוהים הוא הקשר שבו מתמלאים התנאים הנדרשים להשגת הרמוניה מלאה, זו אשר נקבעה בשמים. הרשאה מדינית וכנסייתית, בין אם תינתן ובין אם לא, לא תשנה בכך דבר.

כמובן שיש צורך בהתאמות הנדרשות גם לסדר המדיני.

אם מתקיים אז טקס נישואין על פי המסורת הדתית ובקידושין מתאימים, הרי אך טבעי הוא שקשר זה יזכה להתקדשות גבוהה אף יותר הודות לכוונתם של הצדדים המתקשרים, ויביא לברכה רוחנית מחוזקת עבור בני-הזוג.

נישואין כאלו אכן נקשרים בפני האל ונקבעים בשמים.

וכעת מגיעה האזהרה:

”אל יפרידנו האדם!” עד כמה הוקטנה והודחקה מטה משמעותן הגבוהה של מלים אלו.

והרי האמת הטמונה בהן גלויה לעין-כל!

במקום בו מצוי קשר כזה, אשר נקבע בשמים, דהיינו, במקום בו משלימים שניים זה את זה עד להיווצרותו של אקורד הרמוני מושלם, אל לו לאף אדם אחר לנסות להפריד ביניהם.

בין אם מדובר בניסיון להפרת הרמוניה, למניעת ההתאחדות או להפרדת הקשר הקיים, כל התערבות כזו תהיה בגדר חטא.

חוסר-צדק, שבפעולת-הגומלין שלו ייאחז בחוזקה בזה שגרם לו, שכן הפגיעה נגרמה לשני אנשים בו-זמנית, ועמם גם בברכה שאמורים היו להפיץ בעולם החומריות-הגשמית והאת'רית הודות לאושרם.

במלים אלו טמונה אמת פשוטה, שניתן לזהותה מכל כיוון שהוא.

אזהרה זו נועדה להגן רק על התקשרויות מן הסוג העונה על התנאים המוקדמים לקביעתם בשמים, כפי שכבר הוזכרו קודם לכן, ואשר קיימות בהן התכונות הרוחניות המשלימות שמביאים עמם בני-הזוג.

בהתקשרויות אלו אל לו לאף אדם שלישי להתערב, אף לא ההורים!

בני-הזוג עצמם לא יבקשו לעולם להיפרד זה מזו.

ההרמוניה האלוהית המתקיימת הודות לתכונותיהם הרוחניות המשותפות אינה מאפשרת את עלייתן של מחשבות מסוג זה.

אושרם ויציבות-נישואיהם מובטחת, על-כן, מראש.

אם מוגשת בקשה לגירושין על-ידי אחד מבני הזוג, הרי זוהי ההוכחה הטובה ביותר לכך שהנישואין אינם מבוססים על הרמוניה, ולפיכך גם לא ייתכן שנקבעו בשמים.

במקרים כאלו מן ההכרח הוא לפרק את הנישואין; זאת, כדי לרומם את מוסריות מודעותם העצמית של שני בני-הזוג החיים בדרגה כה מזיקה.

ונישואין שגויים מסוג זה הם כיום הרוב המכריע.

מצב אפל זה נגרם בעיקר עקב הידרדרותה המוסרית של האנושות והערצת-השכל השלטת.

הפרדתו של חיבור שיצר האל, מכל-מקום, נוגעת לא רק לנישואין, אלא אף לעצם התקרבותן, עוד קודם לכן, של שתי נשמות, אשר הודות לתכונותיהן המשלימות יכולות לפתח רק הרמוניה, דהיינו כאלו אשר נועדו זו לזו.

אם נקשר אז קשר כזה, ואדם שלישי מנסה להתערב בו באמצעות הכפשה או בדרכים דומות אחרות, הרי שעצם הכוונה לעשות כן מהווה בגידה!

משמעות המלים:

”אשר חיבר האלוהים, אל יפרידנו האדם”, היא לפיכך כה פשוטה וברורה, עד שקשה להבין כיצד ניתן היה להגיע לתפישה מוטעית.

דבר כזה התאפשר רק הודות להפרדה הבלתי-צודקת בין העולם הרוחני והעולם הארצי, שרק בה יכולה היתה להתקיים תפישה שכלית מוגבלת וחסרת כל ערך אמיתי.

מלים אלו מוצאן מן הרוח, ולפיכך רק ברוח ניתן למצוא את ההסבר האמיתי להן!